

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
A MUNICIPIULUI BUCURESTI
SERVICIUL DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

DECIZIA nr.285 din 07.09.2007 privind solutionarea
contestatiei formulata de **SC CC SA**, cu sediul in, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr./.....2007

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata cu adresa nr./.....2007, inregistrata sub nr./.....2007 de catre Administratia Finantelor Publice cu privire la contestatia SC CC SA, formulata prin avocat in baza imputernicirii nr.

Obiectul contestatiei, inregistrata sub nr./.....2007 il constituie decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. AC/...../.....2007, comunicata prin posta in data de2007, prin care Biroul Vamal a stabilit in sarcina societatii diferite de drepturi vamale in suma totala de lei, din care:

- lei - taxa pe valoarea adaugata;
- lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC CC SA.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia depusa SC CC SA solicita anularea deciziei nr. AC/...../.....2007, prin care organele vamale din cadrul Biroului Vamal au stabilit drepturi vamale de plata aferente unui tranzit neconfirmat, invocand, in mod primordial, nulitatea deciziei pe motiv ca aceasta nu contine mentiuni privind audierea contribuabilului, fiind incalcat dreptul contribuabilului de a fi ascultat.

In al doilea rand, decizia este lovita de nulitate absoluta intrucat prevederile legale invocate la rubrica 2.1.2 "Temeiul de drept", respectiv art. 12, art. 69, art. 73 din Decizia nr. 471/2002 si O.M.F. nr. 687/2001, nu pot fi considerate ca temei legal al creantei fiscal-vamale, avand in vedere prevederile art. 284 din Legea nr. 86/2006 si art. 31 alin. (2) din Constitutia Romaniei. In aceste conditii organele vamale i-au stabilit petentei o raspundere juridica "in abstracto", neputandu-se retine nicio culpa in ceea ce priveste indeplinirea obligatiilor sale de principal obligat, conform prevederilor art. 144 din Legea nr. 141/1997.

SC CC SA sustine ca autobuzul ce a facut obiectul tranzitului pe teritoriul Romaniei a disparut, ca in cauza a formulat plangeri penale in vederea identificarii autorilor faptelor penale si, ca atare, neprezentarea autobuzului la biroul vamal de destinatie s-a datorat unei stari obiective, de neinfrant, care a avut loc fara vointa acesteia, stare ce poate fi considerata

o cauza de forta majora, asa cum se arata in literatura de drept civil. Mai mult, petenta sustine ca din modulul informatic MODSTRAT, a carui completare este de competenta exclusiva a personalului vamal, rezulta ca tranzitul respectiv a fost inchis la data de2005.

Prin urmare, in urma disparitiei bunului ce a facut obiectul regimului vamal de tranzit, datoria vamala pusa in sarcina sa este stinsa datorita fortei majore sau cazului fortuit, asa cum rezulta din prevederile art. 165 alin. 1 lit. h) din Codul vamal aprobat prin Legea nr. 141/1997, pct. 67 din Normele metodologice aprobate prin Ordinul nr. 629/2005 si art. 114 par. 3 din Conventia privind Regimul de tranzit comun, incheiata la Interlaken la 20 mai 1987.

Totodata, organul vamal a omis sa faca aplicarea prevederilor art. 4 par. 2 din Apendicele I al Conventiei, indreptandu-se prin emiterea actului numai impotriva principalului obligat, nu si impotriva transportatorului, obligat in solidar cu principalul obligat.

II. In urma adresei Directiei de Supraveghere Produse Accizate si Tranzite din cadrul Autoritatii Nationale a Vamilor nr.2007, Biroul Vamal a incheiat procesul-verbal de control nr.2007 prin care a procedat la incheierea din oficiu a operatiunii de tranzit vamal, avand ca principal obligat pe SC CC SA.

In baza procesului-verbal, organele vamale au emis decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. AC/.....2007, prin care au stabilit in sarcina SC CC SA diferente de drepturi vamale in suma de lei si accesorii aferente in suma de lei, calculate pentru perioada2004-.....2007.

III. Fata de constatarile organelor vamale, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca principalul obligat datoreaza obligatiile vamale stabilite in sarcina sa in urma nefinalizarii unei operatiuni de tranzit vamal, in conditiile in care bunul ce a facut obiectul tranzitului nu a fost prezentat la biroul vamal de destinatie si inscris in evidentele acestuia si nu s-a facut dovada ca bunul respectiv a parasit teritoriul Romaniei ori ca a fost distrus sau pierdut iremediabil.

In fapt, cu declaratia vamala de tranzit nr.2004 inregistrata la Biroul Vamal s-a tranzitat autobuzul marca, serie sasiu, operatiunea fiind in registrul de import al Biroului Vamal la poz.2004, importator fiind firma SC L SRL, cu sediul in com.a, jud. .

Deoarece autobuzul nu corespundea cerintelor privind inmatricularea definitiva in Romania, importatorul a solicitat scoaterea din tara a acestuia prin cererea inregistrata sub nr.2004.

Cererea fiind aprobata, **SC CC SA Bucuresti**, cu punct de lucru in , in calitate de comisionar vamal si de **principal obligat a depus declaratia vamala de tranzit nr. I2004**, in procedura T1-RO, prin care autobuzul trebuia prezentat la biroul vamal de destinatie (iesirea din tara) in termen de 2 zile. Expeditorul bunului era SC L SRL din , iar destinatarul firma VH GMBH din Germania, autobuzul urmand deci sa fie reexportat si sa paraseasca teritoriul Romaniei.

Cu adresa nr.2005 Biroul Vamal a comunicat Biroului Vamal faptul ca operatiunea de tranzit cu nr. I2004 este considerata neincheiata. Prin adresa nr.2007, inregistrata la Biroul Vamal sub nr.2007, Directia de Supraveghere Produse Accizate si Tranzite din cadrul Autoritatii Nationale a Vamilor a solicitat biroului vamal de plecare incheierea din oficiu a operatiunii de tranzit derulate sub acoperirea documentului T1RO nr. I2004.

In consecinta, Biroul Vamal a procedat la intocmirea procesului-verbal nr.2007 si a emis decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare

stabilite de controlul vamal nr. AC/...../.....2007, prin care a stabilit in sarcina principalului obligat SC CC SA diferite de drepturi vamale si accesorii aferente in suma totala de lei.

Referitor la nulitatea absoluta a deciziei de regularizare

SC CC SA sustine ca decizia de regularizare nr. AC/...../.....2007 este lovita de nulitate absoluta pe motiv ca aceasta nu este fundamentata legal, prevederile legale mentionate in cuprinsul ei nu pot fi considerate a fi temeiul legal al creantei fiscal-vamale si nu contine mentiuni privind audierea contribuabilului.

In drept, conform art. 43 si art. 46 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Art. 43. - (1) Actul administrativ fiscal se emite numai in forma scrisa.

(2) **Actul administrativ fiscal cuprinde urmatoarele elemente:**

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) data la care a fost emis si data de la care isi produce efectele;
- c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei imputernicite de contribuabil, dupa caz;
- d) obiectul actului administrativ fiscal;
- e) motivele de fapt;
- f) *temeiul de drept*;
- g) numele si semnatura persoanelor imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii;
- h) stampila organului fiscal emitent;
- i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestatiei si organul fiscal la care se depune contestatia;
- i) *mentiuni privind audierea contribuabilului.*

(3) Actul administrativ fiscal emis in conditiile alin. (2) prin intermediul tehnicii de calcul este valabil si in cazul in care nu poarta semnatura persoanelor indreptatite potrivit legii si stampila organului emitent, daca indeplineste cerintele legale aplicabile in materie.

(4) Prin ordin al ministrului economiei si finantelor se stabilesc categoriile de acte administrative care se emit in conditiile alin. (3) "

"Art. 46. - ***Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele si calitatea persoanei imputernicite a organului fiscal, numele si prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnaturii persoanei imputernicite a organului fiscal, cu exceptia prevazuta la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu.***"

In primul rand, din textele legale sus-citate, rezulta ca elementele precizate la art. 43 alin. (2) formeaza continutul actului administrativ fiscal, fara ca textul de lege sa contina vreo mentiune cu privire la obligativitatea fiecarui element in parte.

Asa cum este dezvoltata in doctrina juridica teoria nulitatii actelor juridice "vom folosi notiunea de **nulitate absoluta pentru a evoca nulitatea care intervine atunci cand este incalcata o conditie de legalitate de mare importanta**, ce se stabileste in concret in functie de dispozitiile normelor juridice care contureaza regimul juridic al actului administrativ in discutie, iar notiunea de anulabilitate pentru a desemna nulitatea care intervine pentru nerespectarea unei conditii de legalitate de mai mica importanta" (*Antonie Iorgovan, Tratat de drept administrativ, vol. II, Editura All Beck, Bucuresti, 2002, p. 75*).

Astfel, legiuitorul a inteles sa precizeze in mod expres acele elemente din continutul actelor administrative fiscale a caror lipsa este sanctionata cu nulitatea absoluta a actelor, ele fiind enumerate la art. 46 din Codul de procedura fiscala. Prin urmare, *numai pentru lipsa numelui, prenumelui si calitatii persoanei imputernicite a organului fiscal, numelui si prenumelui ori denumirii contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnaturii persoanei imputernicite a organului fiscal, actul administrativ fiscal este lovit de nulitate*

absoluta, vatamarea contribuabilului fiind prezumata, iar constatarea nulitatii putand fi efectuata chiar si din oficiu, fara a fi necesara cererea contribuabilului.

Cat priveste celelalte elemente din continutul actului administrativ fiscal, inclusiv temeiul de drept si mentiuni privind audierea, lipsa acestora nu este sanctionata cu nulitatea absoluta, asa cum sustine petenta, ci poate determina anulabilitatea acestuia, asa cum s-a aratat si in literatura de specialitate (*D. Dascalu, C. Alexandru, Explicatiile teoretice si practice ale Codului de procedura fiscala*, Editura Rosetti, Bucuresti, 2005, p. 129-130).

In al doilea rand, pentru a fi lovite de nulitate (relativa), avand in vedere prevederile art. 105 alin. (2) din Codul de procedura civila coroborat cu art. 2 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, actele administrative fiscale "*se vor declara nule numai daca prin aceasta s-a pricinuit partii o vatamare ce nu se poate inlatura decat prin anulara lor*".

Astfel, din continutul deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. AC/...../.....2007 rezulta ca organele vamale *au mentionat in mod expres temeiurile legale specifice regimului de tranzit comun pe teritoriul Romaniei*, in baza carora SC CC SA, in calitate de principal obligat, trebuia sa prezinte marfurile intacte, impreuna cu declaratia de tranzit si documentele insotitoare la biroul de destinatie, in cadrul termenului acordat, precum si consecintele nerespectarii acestor dispozitii, inclusiv obligatia de a achita drepturile de import in situatia in care marfurile nu sunt prezentate la destinatie (art. 12 lit. d si art. 130 din Decizia D.G.V. nr. 471/2002). Faptul ca nu sunt mentionate si prevederi legale din actele normative de nivel superior nu conduce la anulabilitatea deciziei de regularizare, cata vreme este vorba de acte normative publicate in Monitorul Oficial al Romaniei si pe care petenta le cunoaste si le invoca in sustinerea contestatiei.

De altfel, Codul vamal si Regulamentul de aplicare sunt acte normative cu caracter general, definind reguli si norme de aplicare general valabile cu privire la activitatea vamala, in timp ce normele imperative cu caracter concret, specifice regimului vamal de tranzit comun se regasesc in prevederile Deciziei D.G.V. nr. 471/2002, mentionate in mod expres in decizia atacata. Rezulta ca afirmatia petentei, referitoare la nementionarea in decizia de regularizare a niciunui text de act normativ care sa fundamenteze solutia fiscala pronuntata, stabilindu-i-se o raspundere juridica "in abstracto", este nefondata.

In ceea ce priveste sustinerea societatii privind incalcarea dreptului sau fundamental de a fi ascultata, in decizie nefiind inserate mentiuni privind "audierea contribuabilului", se retine faptul ca dispozitiile Codului de procedura fiscala reprezinta elementele de drept comun in materia procedurii fiscale, aplicabile si pentru administrarea drepturilor vamale, dar adaptate specificului acestei activitati, asa cum se prevede expres la art. 1 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003, republicata. In consecinta, in conditiile in care controlul vamal ulterior si continutul deciziei de regularizare emise in urma acestuia sunt reglementate prin norme metodologice specifice domeniului vamal, derogatorii de la dispozitiile comune privind inspectia fiscala, sustinerea societatii privind nulitatea deciziei pentru lipsa unui element care nu este prevazut in modelul de formular este vadit neintemeiata.

De altfel, in cadrul autoritatii vamale, nu exista o procedura sau norme metodologice care sa reglementeze "audierea" in sensul semantic cuvintului, clarificarile si corespondenta pentru diverse situatii ce se pot ivi in practica fiind facute prin comunicari scrise.

Mai mult, din documentele existente la dosarul cauzei, rezulta ca societatea contestatoare a purtat o bogata corespondenta cu Biroul Vamal si Autoritatea Nationala a Vamilor, dar si cu Inspectoratul de Politie si transportatorul si detinatorul bunului, ceea ce denota clar cunoasterea problemei, avand posibilitatea de a prezenta toate justificarile sau sustinerile pe care le-ar fi sustinut in cazul unei audieri propriu-zise.

Astfel, prin adresa nr.2004 Biroul Vamal i-a solicitat contestatoarei furnizarea informatiilor necesare pentru incheierea operatiunii de tranzit deoarece aceasta nu a

fost confirmata in termenul legal. Cu adresa nr./.....2006 Autoritatea Nationala a Vamilor a solicitat SC CC SA prezentarea dovezilor privind incheierea operatiunii de tranzit, iar cu adresa nr./.....2007 societatea a fost instiintata ca operatiunea de tranzit este neinchisa si urmeaza a se lua masuri pentru incheierea din oficiu si regularizarea situatiei prin recuperarea datoriei vamale aferente. Faptul ca autobuzul nu a fost prezentat la biroul vamal de destinatie si ca autoritatile vamale solicita dovezi ca marfa tranzitata a parasit teritoriul Romaniei rezulta si din adresa SC CC SA nr./.....2007 catre expeditorul si transportatorul SC L SRL.

Din acest motiv, nu se poate retine sustinerea contestatoarei privind incalcarea dreptului sau fundamental la ascultare intrucat aceasta cunostea situatia in care se afla in calitate de principal obligat al unui tranzit neconfirmat, mai ales ca intreaga corespondenta pentru clarificarea situatiei aparute s-a desfasurat pe perioada a peste doi ani si jumătate.

Fata de aspectele prezentate contestatia SC CC SA vizand nulitatea deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. AC/...../.....2007 urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Referitor la datoria vamala stabilita prin decizia de regularizare

Pe fondul cauzei SC CC SA sustine ca autobuzul ce a facut obiectul tranzitului pe teritoriul Romaniei a disparut, iar neprezentarea acestuia la biroul vamal de destinatie s-a datorat unei stari obiective, de neinfrant, care a avut loc fara vointa acesteia, stare ce poate fi considerata o cauza de forta majora ce conduce la stingerea datoriei vamale stabilita in sarcina, in conformitate cu prevederile art. 165 alin. 1 lit. h) din Codul vamal aprobat prin Legea nr. 141/1997, pct. 67 si pct 68 din Normele metodologice aprobate prin Ordinul nr. 629/2005 si art. 114 par. 3 din Conventia privind Regimul de tranzit comun, incheiata la Interlaken la 20 mai 1987.

Totodata, contestatoarea sustine ca organul vamal a omis sa faca aplicarea prevederilor art. 4 par. 2 din Apendicele I al Conventiei, indreptandu-se prin emiterea actului numai impotriva principalului obligat, nu si impotriva transportatorului, obligat in solidar cu principalul obligat.

In drept, conform art. 284 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei “operatiunile vamale initiale sub regimul prevazut de reglementarile vamale anterioare intrarii in vigoare a prezentului cod se finalizeaza potrivit acelor reglementari”.

In speta fiind vorba de o operatiune de tranzit, initiata in data de2004 si care trebuia finalizata in data de2004, sunt aplicabile dispozitiile art. 98 si art. 99 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei care prevad urmatoarele:

“Art. 98. - (1) **Regimul de tranzit vamal se incheie atunci cand marfurile si documentele corespunzatoare sunt prezentate la biroul vamal de destinatie.**

(2) In cazul in care acesta este un birou vamal de interior, la cererea declarantului vamal, marfurile primesc o alta destinatie vamala.

Art. 99. - **Titularul regimului de tranzit este obligat sa prezinte biroului vamal de destinatie marfurile in stare intacta**, cu masurile de marcare si sigilare aplicate potrivit art. 58, **in termenul stabilit de autoritatea vamala”.**

Totodata, conform art. 162 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal, aprobat prin H.G. nr. 1.114/2001 “Titularul de tranzit vamal este transportatorul marfurilor, **iar in cazul marfurilor tranzitate conform prevederilor tranzitului comun, titularul de tranzit este principalul obligat.** Acesta este obligat sa depuna la biroul vamal de plecare, direct sau prin reprezentant, o declaratie vamala de tranzit”.

Cu privire la procedurile de tranzit comun, Normele privind aplicarea sistemului de tranzit comun pe teritoriul Romaniei, aprobate prin Decizia D.G.V. nr. 471/2002, aplicabile la data initierei operatiunii de tranzit, stabilesc urmatoarele:

"12. Pentru operatiunile de tranzit comun efectuate cu mijloace de transport rutiere, **principalul obligat are urmatoarele obligatii:**

a) sa depuna la biroul de plecare, direct sau prin reprezentant, o declaratie de tranzit insotita de documentele necesare acordarii regimului (cum ar fi: facturi sau alte documente din care sa rezulte valoarea marfurilor, specificatii, documente de transport, altele);

b) *sa prezinte marfurile intacte, impreuna cu declaratia de tranzit si documentele insotitoare la biroul vamal de destinatie, in termenul acordat si sa respecte masurile de identificare dispuse de autoritatea vamala, inclusiv cele legate de sigiliile aplicate;*

c) *sa respecte dispozitiile referitoare la tranzitul comun;*

d) **sa achite taxele vamale si alte drepturi de import in cazul in care marfurile nu sunt prezentate la biroul de destinatie** sau sunt prezentate cu lipsuri ori substituiti;

e) *sa furnizeze autoritatii vamale, la cererea acesteia si in termenele fixate, orice documente si informatii in legatura cu operatiunile de tranzit comun.*

57. (...) Dupa sigilarea mijlocului de transport si inscrierea sigiliilor aplicate in rubrica D, biroul de plecare acorda liberul de vama prin aplicarea semnaturii si a stampilei personale a agentului vamal pe declaratia de tranzit, pastreaza exemplarul destinat acestuia **si remite exemplarele nr. 4 si 5, care insotesc transportul, principalului obligat sau reprezentantului acestuia.**

68. **Originalul exemplarului nr. 5, de confirmare a operatiunii de tranzit comun, se expediaza de catre biroul de destinatie, in maximum 3 zile de la data inregistrarii in evidentele proprii, prin posta, la Biroul centralizator.** Atunci cand operatiunea de tranzit comun s-a derulat sub acoperirea unei garantii izolate, exemplarul nr. 5 va fi transmis de catre biroul de destinatie, prin posta, la Biroul centralizator a doua zi de la data inregistrarii operatiunii in evidente.

(...)

La confirmarea informatica a operatiunii de tranzit biroul de destinatie va inscrie in mod obligatoriu, in rubrica Observatii numarul si data inregistrarii declaratiei de tranzit in evidentele proprii si, acolo unde este cazul, neregulile constatate cu privire la controlul efectuat.

69. **Procedura T1 se incheie atunci cand marfurile si declaratia de tranzit sunt prezentate la biroul de destinatie, conform dispozitiilor regimului, si inregistrate in evidenta acestuia, iar rezultatul controlului este "conform", fiind inscris pe declaratia de tranzit.**

(...)

70. **Operatiunea de tranzit comun este considerata confirmata atunci cand biroul de plecare intra in posesia exemplarului nr. 5, iar datele inscrise pe declaratia de tranzit (exemplarele nr. 1 si 5) corespund.**

73. In afara copieii de pe exemplarul nr. 5 *principalul obligat sau transportatorul poate solicita eliberarea unei recipise*, conform modelului prevazut in anexa nr. 16 la prezentele norme metodologice, recipisa care poate fi completata in prealabil de catre acestia.

Biroul de destinatie are obligatia sa elibereze recipisa semnata si stampilata de agentul vamal si *sa inscrie in coltul din stanga sus numarul si data inregistrarii operatiunii de tranzit comun in evidentele proprii.*

Recipisa utilizata atunci cand s-a declansat procedura de cercetare nu reprezinta confirmarea legala a operatiunii de tranzit comun si nu poate servi ca proba alternativa pentru incheierea regimului de tranzit.

74. *In timpul transportului pot avea evenimente, cum ar fi:*

a) *forta majora sau caz fortuit;*

b) *accident care necesita transbordarea pe un alt mijloc de transport;*

c) *pericol iminent, care necesita descarcarea imediata, partiala sau totala a marfurilor;*

d) *ruperea sigiliului dintr-o cauza independenta de vointa transportatorului;*

e) nerespectarea termenului de tranzit datorita unor accidente sau a altor incidente survenite in cursul transportului;

f) *altele.*

76. Pentru evenimentele mentionate la pct. 74 se inscriu mentiuni referitoare la acestea in rubrica 56 - Alte incidente in cursul transportului din declaratia de tranzit (exemplarele nr. 4 si 5), iar agentul vamal semneaza si aplica stampila personala in rubrica G”.

Referitor la stingerea datoriei vamale, art. 165 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei prevede ca:

“(1) **Datoria vamala se stinge prin:**

(...)

h) **distrugerea sau pierderea marfurilor, datorita fortei majore sau cazului fortuit;**

i) scaderea cantitativa a marfurilor, datorita unor factori naturali, pentru partea corespunzatoare procentului de scadere.

(2) Stingerea datoriei vamale in cazurile prevazute la alin. (1) lit. g)-i) opereaza numai daca situatiile s-au produs inainte de acordarea liberului de vama”.

Fata de dispozitiile legale sus-citate, rezulta ca SC CC SA, in calitatea acesteia de principal obligat in cadrul regimului de tranzit comun initiat in data de2004, avea obligatia prezentarii marfurilor in stare intacta la biroul vamal de destinatie (Biroul Vamal) pana in data de2004, in vederea incheierii regimului vamal respectiv.

Intrucat exemplarul nr. 5 al declaratiei vamale de tranzit nr. I/.....2004 nu a intrat in posesia biroului vamal de plecare (Biroul Vamal), s-a declansat procedura de cercetare a operatiunii, in urma careia s-a constatat ca **marfa si documentul de tranzit nu se afla inregistrate in evidentele biroului vamal de iesire** (Biroul Vamal). In consecinta, la solicitarea vamii de plecare (Biroul Vamal) din data de2004, principalul obligat trebuia sa prezinte documentele necesare pentru a dovedi incheierea regimului, respectiv: copia exemplarului nr. 5, certificata de biroul vamal de destinatie, copie dupa documentul vamal de plasare a marfii sub un alt regim vamal sau sub supraveghere vamala, recipisa care dovedea inregistrarea tranzitului in evidentele vamii de destinatie.

Se retine ca SC CC SA nu a prezentat niciunul din aceste documente, astfel ca nu poate dovedi incheierea regimului de tranzit derulat sub acoperirea documentului TIRO nr. I/.....2004.

Sustinerea contestatoarei referitoare la "confirmarea informatica" a operatiunii nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat, pe de o parte, tranzitul respectiv a fost inscris in modulul informatic MODTRAST dintr-o eroare, asa cum rezulta in urma verificarilor efectuate de Serviciul Tranzit si Serviciul Verificari Interne din cadrul Autoritatii Nationale a Vamilor, mentionate in adresa nr./.....2007, iar pe de alta parte, pentru ca regimul de tranzit sa fie considerat incheiat in conformitate cu legea, marfa si declaratia de tranzit trebuiau sa fie inregistrate in evidentele biroului vamal de destinatie, numarul si data inregistrarii in aceste evidente trebuiau sa fie evidentiata, in mod obligatoriu, si in confirmarea informatica a operatiunii, iar exemplarul nr. 5 al declaratiei trebuia sa intre in posesia biroului vamal de plecare, ceea ce nu s-a intamplat in cazul in speta.

De altfel, faptul ca aceasta "confirmare informatica" nu dovedeste in niciun fel incheierea regimului de tranzit, rezulta din motivarea contestatiei si din documentele existente la dosarul cauzei, societatea formuland plangeri penale prin care a solicitat cercetarea reprezentantului firmei SC L SRL si identificarea locului unde se gaseste bunul, in vederea indisponibilizarii sale pe perioada cercetarilor, pentru a putea recupera astfel sumele datorate bugetului de stat.

Prin contestatia formulata SC CC SA sustine ca autobuzul marca, serie sasiu a disparut, invoca dispozitiile referitoare la forta majora sau cazul fortuit prevazute de pct. 67 si pct. 68 alin. (2) din Normele aprobate prin Ordinul nr. 629/2005 si art. 114 din

Conventia privind regimul de tranzit comun, incheiata la Interlaken la 20 mai 1987 si, in consecinta, considera stinsa datoria sa prin distrugerea sau pierderea marfurilor, asa cum rezulta din prevederile legale invocate.

In primul rand, la data initierii regimului de tranzit sub acoperirea documentului TIRO nr. I/.....**2004**, nu erau aplicabile dispozitiile Normelor aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 629/2005, intrat in vigoare la 15 zile de la publicarea acestuia in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 356 din 27.04.2005 si nici ale Conventiei privind regimul de tranzit comun, adoptata la Interlaken la 20 mai 1987, la care Romania a aderat potrivit O.U.G. nr. 150/2005, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 1.030 din 21.11.2005, astfel ca dispozitiile Normelor privind aplicarea sistemului de tranzit comun pe teritoriul Romaniei, aprobate prin Decizia D.G.V. nr. 471/2002 au fost corect invocate de organele vamale in decizia ce face obiectul contestatiei si sunt pe deplin aplicabile prezentei cauze.

In al doilea rand, potrivit doctrinei juridice **forta majora semnifica acea imprejurare externa cu caracter exceptional, inevitabila, absolut invincibila si absolut imprevizibila**, care pune debitorul in imposibilitatea absoluta de a-si indeplini obligatiile. Ea poate consta intr-o calamitate a naturii (inundatii, cutremure, etc.), intr-un fenomen natural care se rasfrange asupra persoanei (o imbolnavire grava) sau chiar intr-un fenomen social (razboi, revolutie). **Pentru a-si produce efectul exonerator, forta majora trebuie sa fie cu totul independenta de orice conduita culpabila** a persoanei a carei raspundere urmeaza a fi angajata.

In cazul in speta, in plangerile penale adresate Inspectoratului Judetean de Politie , SC CC SA arata ca in cauza este vorba de **5** autobuze plasate in regim vamal de tranzit comun, printre care si cel ce face obiectul tranzitului derulat cu documentul nr. I/.....2004, ca firmele detinatoare, expeditoare si transportatoare a bunurilor respective, inclusiv SC L SRL, s-au sustras cu rea intentie de la vamuirea marfurilor si ca nu stie unde se afla aceste bunuri si solicita acestor organe informatii referitoare la inmatricularea in Romania a autobuzelor si la locul exact unde ele se afla, in vederea retinerii lor pe perioada cercetarilor, pentru a putea recupera astfel sumele datorate bugetului de stat. In adresa nr...../.....2006 organele de politie i-au comunicat societatii ca plangerile sale fac obiectul cercetarilor in dosarul penal cu nr.P/2006 inregistrat la Parchetul de pe langa Judecatoria , iar din contestatie rezulta ca societatea nu cunoaste daca aceste cercetari s-au finalizat.

*Prin urmare, pornind de la faptul ca nu cunoaste situatia exacta a autobuzului pana in momentul formularii contestatiei, **petenta presupune ca acesta a disparut fizic si considera certa o atare supozitie**, invocand-o in sustinerea imposibilitatii indeplinirii obligatiei sale de principal obligat. Or, daca persoana juridica pe care contestatoarea a reprezentat-o la efectuarea operatiunii de tranzit nu a raspuns la incercarile repetate de a fi contactata, iar organele de politie nu au putut furniza contestatoarei informatii cu privire la situatia si localizarea autobuzului, nu inseamna ca bunul respectiv (autobuzul) a disparut si ca aceasta disparitie s-ar fi produs in circumstante ce exclud orice conduita culpabila a expeditorului si transportatorului bunului, care, **in solidar cu principalul obligat, aveau obligatia sa prezinte autobuzul impreuna cu documentatia aferenta la biroul vamal de destinatie.***

In al treilea rand, **stingerea datoriei vamale prin "distrugerea sau pierderea marfurilor, datorita fortei majore sau cazului fortuit"**, prevazuta de art. 165 alin. (1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei **are loc numai in situatia in care disparitia fizica a bunului se produce in urma unor evenimente verificabile** ce pot interveni pe timpul transportului (accident cu dauna totala, incendiu, etc.) si **certificate de catre institutii abilitate** (organe de politie, societati de asigurare, unitati de pompieri, etc.).

Din acest motiv, pct. 74-76 din Normele aprobate prin Decizia D.G.V. nr. 471/2002 stipuleaza ca astfel de evenimente sa fie consemnate in procese-verbale de constatare, intocmite de organele competente la cererea transportatorului si care trebuiau prezentate la biroul de destinatie, in vederea inscrierii mentiunilor corespunzatoare la rubrica de "incidente" din

declaratia vamala de tranzit, certificate prin semnatura si stampila personala a agentului vamal competent. De altfel, desi invoca prevederile pct. 67 si 68 din Normele aprobate prin Ordinul nr. 629/2005, avand acelasi continut in substanta reglementarii cu cele aplicabile la data tranzitului, si sustine ca acest lucru "s-a si intamplat", petenta nu a prezentat nicio dovada in acest sens.

In subsidiar, se retine ca, desi **Conventia privind regimul de tranzit comun**, adoptata la Interlaken la 20 mai 1987, la care Romania a aderat potrivit O.U.G. nr. 150/2005 nu era in vigoare la data tranzitului, chiar dispozitiile art. 114 par. 3 din Apendicele I (inlocuit prin Decizia 1/2000) la Conventia in cauza, invocate de SC CC SA in sustinerea contestatiei, stipuleaza in mod clar faptul ca datoria vamala nu ia nastere in situatia in care neindeplinirea obligatiilor de catre principalul obligat rezulta din "**distrugerea totala sau din pierderea iremediabila a marfii (...) ca urmare a unui caz fortuit sau de forta majora**".

Prin urmare, pentru a fi in prezenta unui caz fortuit sau de forta majora, exonerator de raspundere in materia regimului de tranzit comun, este obligatoriu a se constata ca marfa ce face obiectul tranzitului a fost distrusa total sau a fost pierduta iremediabil, Conventia definind si ceea ce se intelege prin sintagma "pierdere iremediabila", respectiv "marfurile sunt iremediabil pierdute atunci cand ele devin inutilizabile".

Cum, in cazul cazului in speta, nu se poate spune ca autobuzul respectiv a fost distrus total sau a fost pierdut iremediabil prin inutilizabilitate, necunoscandu-se situatia acestuia si existand chiar posibilitatea ca el sa fie inmatriculat si sa circule pe drumurile publice din Romania, rezulta ca situatiile de forta majora sau de caz fortuit, exoneratoare de raspundere in materie vamala, nu isi gasesc aplicabilitatea in solutionarea prezentei cauze.

In acelasi context, referitor la invocarea faptului ca autoritatea vamala nu a aplicat corespunzator prevederile art. 4 par. 2 din Apendicele I al Conventiei, indreptandu-se prin emiterea actului numai impotriva principalului obligat, nu si impotriva transportatorului SC L SRL, se retine ca insusi textul invocat, desi nu era in vigoare la data initierii operatiunii de tranzit, nu absolve in niciun fel principalul obligat de obligatiile sale ("fara a aduce prejudicii obligatiilor principalului obligat"), iar art. 115 par. 1 si 3 din Apendicele I al Conventiei instituie raspunderea solidara a principalului obligat alaturi de cea a transportatorului, destinatarului marfii sau chiar a persoanei care a sustras marfa, stipuland ca "***atunci cand pentru aceeasi datorie exista mai multi debitori, ei sunt obligati la plata acestei datorii, in solidar***".

Potrivit art. 1042 din Codul civil "**creditorul unei obligatii solidare se poate adresa la acela care va voi dintre debitori, fara ca debitorul sa poata opune beneficiul de diviziune**", astfel ca petenta nu poate invoca beneficiul de discutie in materia raspunderii solidare, in care toti debitorii sunt debitori principali.

Mai mult, potrivit dispozitiilor art. 162 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal, aprobat prin H.G. nr. 1.114/2001, in cazul tranzitului comun, cum este cel in prezenta cauza, titularul operatiunii este SC CC SA in calitate de principal obligat, si nu transportatorul, astfel ca organele vamale au fost pe deplin indreptatite sa se indrepte impotriva acesteia in vederea incasarii drepturilor ce se cuvin bugetului de stat. Totodata, in conditiile in care autoritatea vamala a stabilit, in conditiile legii, un raport juridic doar cu principalul obligat in calitate de titular al operatiunii neincheiate de tranzit comun, solutia organelor competente la sesizarea penala invocata in sustinerea contestatiei nu are relevanta in solutionarea favorabila a cauzei, petenta avand posibilitatea sa se indrepte impotriva transportatorului potrivit dispozitiilor dreptului comun.

In consecinta, avand in vedere ca *petenta, in calitate de titular al operatiunii, nu si-a indeplinit obligatia, expres stipulata de lege, de a prezenta marfa in stare intacta la biroul vamal de destinatie*, sunt aplicabile dispozitiile art. 95, art. 144 si art. 148 din Codul vamal al Romaniei, aprobat prin Legea nr. 141/1997 care prevad urmatoarele:

"Art. 95. - (1) Regimul vamal suspensiv aprobat se incheie atunci cand marfurile primesc un alt regim vamal.

(2) **Autoritatea vamala poate dispune, din oficiu, incheierea regimului vamal suspensiv atunci cand titularul nu finalizeaza operatiunile acestui regim in termenul aprobat**".

"Art. 144. - (1) **Datoria vamala ia nastere si in urmatoarele cazuri:**

a) neexecutarea unor obligatii care rezulta din pastrarea marfurilor in depozit temporar necesar, pentru care se datoreaza drepturi de import;

b) **neindeplinirea uneia dintre conditiile stabilite de regimul vamal sub care au fost plasate;**

c) utilizarea marfurilor in alte scopuri decat cele stabilite pentru a beneficia de scutiri, exceptari sau reduceri de taxe vamale.

(2) Datoria vamala se naste in momentul in care s-au produs situatiile prevazute la alin. (1) lit. a), b) si c)".

"Art. 148. - (1) **Cuquantumul drepturilor de import se stabileste pe baza elementelor de taxare din momentul nasterii datoriei vamale**".

In consecinta, pentru neincheierea tranzitului comun derulat sub acoperirea documentului T1RO nr. I/.....2004, SC CC SA, in calitate de titular al operatiunii, datoreaza drepturile vamale si accesoriile aferente in suma totala de lei, stabilite de Biroul Vamal prin decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. AC/...../.....2007, contestatia petentei urmand a fi respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate si in temeiul art. 284 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, art. 95, art. 98 alin. (1), art. 99, art. 144 alin. (1) lit. b), art. 148 si art. 165 alin. (1) lit. h) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, art. 162 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal, aprobat prin H.G. nr. 1.114/2001, pct. 12, pct. 57, pct. 67-70, pct. 73-76 din Normele privind aplicarea sistemului de tranzit comun pe teritoriul Romaniei, aprobate prin Decizia D.G.V. nr. 471/2002, art. 1042 din Codul civil, art. 105 alin. (2) din Codul de procedura civila si art. 2 alin. (3), art. 43, art. 46 si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

DECIDE:

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC CC SA impotriva deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. AC/...../.....2007, emisa de Biroul Vamal pentru drepturi vamale in suma totala de lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.